خبر

بیم و امید فرایند انتخابات آتی در افغانستان

● ثبت‌نام از رأی‌دهندگان به‌عنوان نخستین گام برای آغاز فرایند عملی برگزاری انتخابات مجلس نمایندگان و شوراهای شهرستان‌ها در افغانستان، شنبه با ثبت‌نام رئیس‌جمهوری و رئیس اجرائی دولت افغانستان برداشته شد و مانند هر حرکت اجتماعی با خود موجی از بیم و امید ایجاد کرد. به گزارش ایرنا، انتخابات در نظام‌های مردم‌سالار از ارکان اصلی مدیریت جامعه محسوب می‌شود و در واقع مردم‌سالاری بدون انتخابات بی‌معناست؛ اگرچه در منطقه جنوب غرب آسیا، کشورهایی بدون سابقه هر نوع انتخاباتی، مدعی مردم‌سالاری هستند. تبلور این مفاهیم از انتخابات، در جامعه‌ای زخم‌خورده و متکثر مانند افغانستان که بیش از چهار دهه شیرازه زندگی اجتماعی آن به علت جنگ‌های متنوع گسست پیدا کرده است، می‌تواند و باید امیدبخش فردای بهتر باشد. اگرچه راه کوتاه و ساده‌ای نیست؛ اما به نظر می‌رسد مردم افغانستان راهی جز این نداشته باشند که امیدهای خود را به بهبود وضعیت کشورشان، از گذرگاه‌های پیچیده انتخابات دنبال کنند؛ هرچند تجارب انتخابات قبلی در این کشور، سابقه خوبی برای افکار عمومی این دیار بر جای نگذاشته است. بروز تقلب و تخلف در انتخابات گذشته از برجسته‌ترین اعتراضات گروه‌های سیاسی متنوع و متعدد افغانستان در ادوار قبل است؛ اما این عوامل نمی‌توانند نافی اثربخشی حضور هوشمندانه و گسترده مردم بر نتیجه هر انتخاباتی در جوامع بیدار باشند. پس از گذشت نزدیک به هفت سال، قرار است مردم افغانستان دوباره برای انتخاب نمایندگان خود پای صندوق‌های رأی بروند. مهم‌ترین نگرانی‌ها در انتخابات آتی مجلس و شوراهای شهرستان افغانستان را می‌توان در شناسایی «رأی‌دهندگان» خلاصه کرد که اعتراض‌های بعدی به تخلف و تقلب، ریشه در این بخش دارد. جامعه افغانستان فاقد یک نظام آماری جامع و مطمئن است و شهروندان زیادی شناسنامه یا مدرک هویت مستند ندارند یا مدارک متعدد و متنوع بازمانده از چندین دوره استقرار نظام‌های حاکمیتی مختلف در این کشور در چهار دهه گذشته را دارند. کمیسیون مستقل انتخابات افغانستان، ثبت‌نام از رأی‌دهندگان را با فعالیت هزارو ۵۰۰ مرکز در ۳۴ استان این کشور و به‌کارگیری بیش از ۱۰ هزار نیروی اجرائی از شنبه آغاز کرد که همین شروع موجب برجسته‌شدن برخی کاستی‌ها و جلوه‌گرشدن موارد نگران‌کننده شد. قرار است در دو ماه آینده نخست ثبت‌نام از رأی‌دهندگان در مراکز استان‌ها و سپس در شهرستان‌ها و در نهایت در روستاها انجام شود و مدرک پایه برای ثبت‌نام، شناسنامه‌های تک‌برگی هویت افراد است که بسیاری یا آن را ندارند یا چند نوع از آن را دارند. البته نگرانی‌ها درباره انتخابات آتی افغانستان تنها به تعداد و صحت هویت رأی‌دهندگان محدود نیست و موضوعاتی مانند امنیت انتخابات، منابع تأمین‌کننده هزینه انتخابات و مسائل فنی آن نیز مطرح است که برای کوتاهی سخن، تنها از آنها نام برده شد و بدیهی است هریک از این عوامل به‌تنهایی می‌تواند بر فرایند انتخابات مهرماه افغانستان تأثیر منفی داشته باشد. احتمال افزایش تهدیدهای امنیتی از سوی گروه‌های تروریستی حاضر در پهنه افغانستان نیز تا زمان برگزاری انتخابات فرضی منطقی است. باید منتظر ماند و دید آیا اراده مردم افغانستان برای بهبود وضعیت کشورشان از معبر انتخابات، می‌تواند هم گروه‌های تروریستی را از تأمین خواسته‌های نامشروع‌شان با اهرم ناامنی ناامید کند و هم در درون با فرایندی پرابهام در ساختار انتخابات پیش‌رو، نامزدهای منتخب خود را بر کرسی نمایندگی بنشاند.

مراکش جنگنده‌هایش را از ائتلاف عربی خارج می‌کند

● منابع محلی مراکش نوشتند این کشور تصمیم گرفته جنگنده‌های خود را از ائتلاف عربی خارج کند. به گزارش ایسنا، منابع محلی مراکش به نقل از منابع آگاه گزارش دادند: ارتش این کشور تصمیم گرفته جنگنده‌های خود را که در چارچوب ائتلاف عربی به رهبری عربستان در جنگ یمن مشارکت داشتند، بازگرداند. بنا بر گزارش پایگاه «الایام ۲۴» مراکش، برخی از تحلیلگران عقب‌نشینی جنگنده‌های مراکش را با حوادث صحرای غربی و منطقه حائل در ارتباط دانستند، برخی نیز این اقدام مراکش را طبیعی عنوان کردند.

این پایگاه به نقل از منابع آگاه اعلام کرد: عبدالفتاح وراق، بازرس کل نیروهای پادشاهی مراکش، دستور بازگشت شش جنگنده را داده که برای ارتقایافتن به آمریکا ارسال شده بودند. پایگاه یادشده به دودستگی مردم مراکش درباره مشارکت نیروهای هوایی این کشور در عملیات نظامی ائتلاف عربی در یمن اشاره کرده و گفت: ضدهوایی‌های انصارالله در سرنگونی جنگنده مراکش از نوع اف ۱۶ موفق عمل کرده‌اند. پیش‌تر وزارت دفاع سودان اعلام کرده بود به مشارکت خود با ائتلاف عربی ضد یمن ادامه می‌دهد.

نشست سران کشورهای عربی با محوریت سوریه و ایران برگزار شد

یارکشی در میان اعراب

یک روز بعد از حملات هوایی آمریکا، فرانسه و بریتانیا به اهدافی در سوریه، رهبران کشورهای عربی برای شرکت در اجلاس سران عرب در عربستان سعودی دور هم جمع شدند. این نشست که سران شش کشور عربی از جمله امیر قطر در آن غایب‌اند، در حالی برگزار شد که تنش میان ایران و عربستان سعودی افزایش داشته و ریاض هم به دنبال این بود که در این اجلاس اعضای اتحادیه عرب را برای گرفتن موضع علیه ایران تحت فشار قرار دهد. یکی از عمده‌ترین اختلافات دو طرف به بحران سوریه و یمن بازمی‌گردد. اندکی پیش از آغاز بیست‌ونهمین نشست سران کشورهای عربی که در شهر ظهران واقع در شرق عربستان سعودی برگزار شد، ملک سلمان بن عبدالعزیز، پادشاه عربستان سعودی اعلام کرد که این نشست با عزم و اراده و با هماهنگی مشترک تلاش می‌کند با همه چالش‌ها مقابله کند. او ابراز خوشحالی کرد عربستان برای مقابله با چالش‌ها از طریق هماهنگی مشترک میزبان این نشست است. گرچه ۲۲ کشور عربی عضو اتحادیه عرب هستند، رهبران و نمایندگان ۱۶ کشور در این نشست حضور داشتند و شش کشور غایب بودند. یکی از مهم‌ترین غایبان این نشست امیر قطر بود. عربستان و قطر گرچه درباره سوریه تا حدود زیادی هم‌نظرند و هر دو هم از حملات هوایی اخیر به سوریه حمایت کرده‌اند، همچنان اختلافات ریشه‌داری دارند که عدم شرکت امیر قطر در این نشست یکی از نشانه‌های دنباله‌داربودن این اختلافات است. شنبه‌شب و ساعاتی پیش از آغاز نشست سران کشورهای عربی در ریاض خبرهایی در رسانه‌های عربی منتشر شد که از صدای انفجاری بزرگ در یک پایگاه نظامی در جنوب حلب حکایت داشت. محل این پایگاه «جبل عزان» در جنوب حلب اعلام شد و شبکه سی‌ان‌ان ترک هم اعلام کرد که این پایگاه «متعلق به ایران بوده و دست‌کم ۲۰ نفر کشته شده‌اند». با این حال روز گذشته حزب‌الله لبنان این خبر را تکذیب کرد.

پیام پوتین به سران کشورهای عربی

روسیه و عربستان و بسیاری از هم‌پیمانان عرب ریاض درباره سوریه در سوی مخالف قرار می‌گیرند، با این حال ولادیمیر پوتین که یکی از متحدان بشار اسد، رئیس‌جمهوری سوریه، است، روز گذشته و هم‌زمان با نشست سران کشورهای عربی پیامی را برای رهبران این کشورها ارسال کرد. پوتین در این پیام خطاب به ۲۲ کشور عربی حاضر در نشست اعلام کرد که روسیه آماده همکاری نزدیک با اتحادیه عرب است تا امنیت منطقه را تضمین کند. به گفته پوتین شکست داعش در بخش‌های زیادی از عراق و سوریه زمینه را برای گسترش سازش سیاسی و بازسازی بعد از درگیری و حل مشکلات انسانی در این کشورها فراهم کرده است. یکی از محورهای نشست روز گذشته سران کشورهای عربی، مسئله فلسطین و نقض‌های صورت‌گرفته در قدس اشغالی توسط اسرائیل بود و پوتین نیز در پیام خود گفت که رسیدن به صلحی پایدار در خاورمیانه بدون یافتن «راه‌حلی اساسی» برای بحران اسرائیل و فلسطین غیرممکن است.

نشست بی‌نتیجه شورای امنیت

روسیه علاوه بر فرستادن پیام به سران کشورهای عربی، در شورای امنیت نیز فعال بود. نشست اضطراری شورای امنیت سازمان ملل که به درخواست روسیه و برای بررسی حمله هوایی آمریکا، بریتانیا و فرانسه به مواضعی در سوریه برگزار شد، بار دیگر به جدل لفظی میان مقامات آمریکایی و روسیه بدل شد. پیش‌نویس قطع‌نامه پیشنهادی روسیه نیز با رأی مخالف اعضای شورا روبه‌رو شد و ناکام ماند. پیش از این مقام‌های روس پس از انتقاد از حمله سه عضو ناتو به سوریه خواستار تشکیل نشست فوری شده بودند و پیش‌نویس طرحی را ارائه دادند که این حمله را ناقض منشور سازمان ملل می‌خواند و محکوم می‌کند. این طرح اما در نشست شورای امنیت رأی نیاورد. پیش‌نویس قطع‌نامه پیشنهادی مسکو با سه رأی مثبت، هشت رأی منفی و چهار رأی ممتنع رد شد و نیازی به استفاده اعضای دائم از حق وتو نبود.

در این میان واسیلی نبنزیا، نماینده روسیه، در این نشست آمریکا، فرانسه و بریتانیا را به نقض منشور سازمان ملل و نقض حاکمیت ملی دولتی مستقل بدون مجوز شورای امنیت متهم کرد و گفت این سه عضو ناتو به «اهداف نظامی و غیرنظامی» در حالی حمله کرده‌اند که هنوز سازمان منع گسترش تسلیحات شیمیایی گزارش خود را ارائه نداده است. او آمریکا را به آغاز یک «ماجراجویی غیرقانونی نظامی» و «قلدرمآبی» متهم کرد و گفت سیاست خارجی ایالات متحده «نواستعماری» است. این در حالی است که نیکی هیلی، فرستاده آمریکا در سازمان ملل در واکنش به سخنان نماینده روسیه، دمشق را بنا بر مدارک موجود مسئول حمله شیمیایی به دوما دانست و از آمادگی واشنگتن برای حمله دوباره در صورت استفاده مجدد از سلاح شیمیایی در سوریه خبر داد. او روسیه را به «جسارت‌بخشیدن به اسد» و به‌راه‌انداختن «کارزار اطلاعات کاذب» برای پنهان‌کردن نقش دمشق در حملات شیمیایی دوما متهم کرد و در ادامه مدعی شد که برنامه تسلیحات شیمیایی اسد در پی حملات بامداد شنبه «فلج» شده است.

تماس تلفنی اردوغان و پوتین

ترکیه هم یکی از حامیان حمله هوایی بامداد شنبه به سوریه بود اما تماس‌های رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهوری ترکیه و ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه برای حل‌وفصل بحران سوریه همچنان ادامه دارد. روز گذشته پوتین و اردوغان در تماسی تلفنی درباره تحولات سوریه گفت‌وگو کردند. پوتین در این گفت‌وگو تأکید کرد که اقدامات این کشورها نقض آشکار منشور سازمان ملل و اصول اصلی آن است. دو طرف بر لزوم همکاری دوجانبه با هدف تحقق پیشرفت واقعی در روند حل‌وفصل سیاسی سوریه تأکید کردند. امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه هم در گفت‌وگوی تلفنی با اردوغان از تمایل خود برای تقویت همکاری جهت حل سیاسی بحران سوریه خبر داده بود.

ترکیه، رفیق آمریکا یا شریک روسیه

افشین غلامی: لازم است کمی عمیق‌تر و قدری دقیق‌تر به موضوع «عفرین» و توزیع جدید حوزه «نفوذ» در عرصه مناسبات منطقه‌ای و جهانی بپردازیم. برای این امر لازم است ابتدا سهم هر کدام از بازیگران بین‌المللی در عرصه سوریه را بررسی کنیم. از آمریکا آغاز می‌کنیم؛ در خصوص پشت‌کردن روسیه به کُردها تا حد زیادی موضوع روشن است اما چگونگی تعامل آمریکا با موضوع کُردی در خاورمیانه تابع امری بلندمدت و راهبردی است تا تابع منافع مقطعی و کوتاه‌مدت؛ روسیه هم در ادوار گوناگون نشان داده است، منافع کوتاه‌مدت بر منافع بلندمدت با برگ کُردی را ترجیح می‌دهد.

درخصوص منافع آمریکا در سوریه و عراق یک «معمای مهم» وجود دارد؛ معمای آمریکا در خاورمیانه و رفتار آمریکا با کُردها هم تابع همین معما است. در واقع نگرش آمریکا به جهان، از همان معیار «ارزش‌های آمریکایی» یا همان صدور «لیبرال دموکراسی» و «تغییر تدریجی» هویت‌های فرهنگ سیاسی جهان و قراردادن آن بر مدار «هویت آنگلاساکسونی» نشئت می‌گیرد. باید گفت راهبرد امروز آمریکا در جهان، دنباله همان راهبرد پس از فروپاشی شوروی و طرح دموکراتیزه‌کردن حکومت‌های توتالیتر است؛ طرحی که از همان ابتدا محکوم به شکست شد و «القاعده و داعش» از زهدان آن ظهور کردند؛ بنابراین سیاست بلندمدت آمریکا پیگیری همین عقیده اما با سازوکارهای متفاوت است؛ موضوعی که برای روسیه پس از شوروی اولویت ندارد. در قضیه عفرین، آمریکا علاوه‌بر آنکه بازی از سر «ناگزیری» را با کُردها شروع کرد، به همان اندازه به‌دنبال نوعی منطق بازیگری با «عامل برنده» بود. کُردها در نبرد عفرین چه موفق می‌شدند و چه مثل امروز که عفرین را از دست داده‌اند، در راهبرد آمریکا در خصوص کُردها هیچ‌گونه تغییری ایجاد نمی‌کرد؛ این را باید مربوط به استراتژی بلندمدت و دکترین سیاسی این کشور در منطقه دانست.

هرچند اندکی پس از تصرف عفرین به‌دست ترکیه، رؤسای‌جمهوری روسیه، ایران و ترکیه در استانبول دور هم نشستند و پیام معنی‌داری را به آمریکا و غرب مخابره کردند و برخی اردوغان را در بلوک شرق دیدند، اما پیش‌بینی من این است، بازی آمریکا بعد از تصرف عفرین به دست ترکیه، وارد مرحله دیگری می‌شود و به‌دلیل نیاز مبرم آمریکا به ترکیه برای ماندن در سوریه و تقابل با قدرت‌گیری روسیه و ایران در این کشور، آمریکا بعد از این درباره اداره مناطق اشغالی سوریه به‌دست ترکیه مشکلی نداشته و برعکس از آن به‌عنوان پایگاه دیگر غرب در تقابل با روسیه بهره می‌گیرد.

البته این در صورتی است که آمریکا در موضوع کُردها، بتواند در مقابل ترکیه از خود نرمش نشان دهد. هر چند در مسئله دوما و غوطه شرقی، آمریکا و غرب در حال فشار به ایران و روسیه و دولت سوریه هستند، اما سیاست آمریکا درخصوص ترکیه از یک ره‌یافت بلندمدت پیروی می‌کند. در واقع فرضیه آمریکا بر این منطق استوار است که مناطق تحت کنترل ترکیه بهتر از مناطق در کنترل روسیه و دولت مرکزی سوریه است؛ یعنی آمریکا هم به بهانه کُردها در شرق فرات حضور خواهد داشت و هم به‌سبب وجود ترکیه در شمال غرب سوریه دغدغه‌های سیاسی‌اش در این منطقه کمتر می‌شود و این درحالی است که کُردها در عفرین به‌دلیل اجبار به رابطه با روسیه و سوریه نمی‌توانستند رضایت کامل آمریکا در سوریه و شرق فرات را کامل کنند و هر آن ممکن بود بر سر عفرین با روسیه و سوریه در ازای رقه یا دیرالزور معامله کنند؛ بنابراین سقوط عفرین می‌توانست کُردها را از روسیه جدا کند و به آمریکا هر چه بیشتر نزدیک و وابسته کند.

در طرف دیگر، روسیه با پشت‌کردن به کُردها یک‌بار دیگر نشان داد در موضوعات تاریخی و معامله بر سر کُردها و سازش با کشورهای منطقه، مماشات‌پذیر نیست و بر اساس منفعت اقتصادی خود تعامل می‌کند. در واقع روسیه عفرین را از کُردها گرفت و تقدیم ترکیه کرد. اما آیا این اقدام می‌تواند سیاست خردمندانه‌ای برای کرملین باشد؟

در حقیقت بخشی از پاسخ این است که کُردها اکنون دیگر ترسی برای ازدست‌دادن سرزمین تحت‌حاکمیت‌شان در غرب فرات ندارند، زیرا هر آنچه در غرب فرات از آن بیم داشتند، اتفاق افتاد و این می‌تواند به‌منزله پایان همکاری کُردها و روسیه در غرب فرات و وابستگی دو چندان کُردها به آمریکا باشد.

اما این همه ماجرا نیست و به نظر بنده، فصل دیگری از رابطه کُردها و روسیه و همچنین کُردها و دولت سوریه در این منطقه آغاز خواهد شد. همه تلاش طرف‌ها در نشست‌های آستانه این بود که تصمیمی درباره آینده گروه‌های مسلح در سوریه گرفته شود. در این نشست‌ها مقرر شد که با آغاز عملیات‌های مختلف و تحمیل جنگ به تروریست‌ها، در نهایت همه آنها را در نقطه‌ای جمع و اسکان دهند.

درحال‌حاضر با انتقال تروریست‌ها از غوطه شرقی به ادلب، بخش اعظمی از این نقشه اجرائی شده و اگر گروه‌های تندرو در مناطق درعا و تنف هم تعیین‌تکلیف شوند می‌توان گفت که پرونده نظامی گروه‌های مختلف در سوریه بسته شده و فصل دیگری از معادلات سوریه بازگشایی می‌شود.

حلقه مفقوده این مسائل، مشکل کُردها بود که در بازی میان قدرت‌ها و تفاوت آنها با گروه‌های تروریستی موجب شد که در نهایت سوریه و ایران هم در قبال عملیات ترکیه در شمال سوریه موضع چندانی نداشته باشند. در واقع شاید بخشی از این مسئله به بالانس‌کردن گروه‌های مسلح در شمال سوریه برگردد.

همچنین باید گفت، ارتباط کُردها و روسیه هم فصل خزان دارد اما فصل جدایی نخواهد داشت. روسیه مرجع تصمیم‌گیری در آینده سوریه است و در صورت شکل‌گیری گفت‌وگوهای سیاسی درباره آینده سوریه، این مسکوست که می‌تواند کُردها را مشارکت دهد یا ندهد، چرا که امروز همه گروه‌های معارض حول پادرمیانی روسیه در نشست سوچی جمع شده‌اند و درباره آینده سوریه به گفت‌وگو می‌نشینند. بنابراین همچنان کُردها نمی‌توانند از روسیه دست بکشند، مگر آنکه غرب منطقه پرواز ممنوعی در شرق فرات برقرار کند و یک‌طرفه ایجاد مناطق کُردی را به رسمیت بشناسد که این امر هم درحال‌حاضر، سخت و بعید به نظر می‌رسد؛ همچنان که آمریکا همواره از حفظ تمامیت ارضی سوریه و راهکار سیاسی سخن به میان آورده است.

شینزو آبه فردا میهمان دونالد ترامپ است

توافق بر سر پیونگ‌یانگ در آمریکا

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، فردا در «مار آ لاگو» از نخست‌وزیر ژاپن میزبانی می‌کند تا شاید بتواند کمی از فشارهای موجود بین واشنگتن و توکیو بکاهد؛ دعوتی که از نظر ترامپ، پیش از دیدار جنجالی با رهبر کره‌شمالی بسیار حیاتی است. ترامپ ملک موسوم به «مار آ لاگو» را در ناحیه «پالم‌بیچ» فلوریدا در سال ۱۹۸۵ خریداری کرد. این ملک میزبان باشگاهی به همین نام است که یکی از لوکس‌ترین‌های انواع خود در جهان به‌شمار می‌آید. حال رئیس‌جمهوری آمریکا می‌خواهد با پذیرایی از شینزو آبه در چنین ملکی، تا می‌تواند از تنش‌ها با توکیو بکاهد؛ اما نخست‌وزیر ژاپن در حالی به آمریکا می‌رود که امیدوار است ترامپ به ژاپن این تضمین را بدهد که خطری از سوی کره‌شمالی کشورش را تهدید نمی‌کند. برای ترامپ نیز این دیدار از آن نظر مهم است که آبه می‌تواند در برابر رهبران دیگر شرق آسیا، به‌ویژه مون جائه این، رئیس‌جمهوری کره‌جنوبی، از نفوذ خود برای توافق بیشتر بر سر دیدار با کیم استفاده کند؛ موضوعی که خود آبه درباره آن تردیدهای بی‌شماری دارد. مون و کیم قرار است در اواخر ماه جاری میلادی دیدار کنند و این در حالی است که رهبر جوان کره‌شمالی، پیش از آن با شی جین پینگ، رئیس‌جمهوری چین، در پکن دیدار کرده است؛ دیداری که هنوز از جزئیات آن خبر دقیقی به رسانه‌ها درز نکرده است. بااین‌حال، مقامات ژاپنی می‌گویند مسئولان این کشور به‌شدت در حال انجام تلاش‌های دیپلماتیک برای کاهش تنش‌ها در شبه‌جزیره کره بوده و در این مسیر، در هماهنگی کامل با سئول و واشنگتن هستند. یک دیپلمات که خواست نامش فاش نشود، گفت: برای آبه بسیار مهم است که استراتژی حضورش در کنار ترامپ نتیجه‌بخش باشد؛ چراکه اگر او خارج از حلقه متحدان ترامپ قرار گیرد، این مسئله باعث بی‌ثباتی در ژاپن می‌شود. در حقیقت توکیو قصد دارد اطمینان حاصل کند ترامپ وارد توافقی با پیونگ‌یانگ نمی‌شود که خاک آمریکا را از گزند مصون کند و ژاپن را در معرض تهدید قرار دهد. تاکائو توشیکاوا، یکی از تحلیلگران سیاسی در توکیو، بر این باور است اگر ترامپ و کیم در مذاکرات خود خیلی سریع پیش بروند، بدون شک آبه در موقعیت بسیار بدی قرار می‌گیرد و نخست‌وزیر ژاپن به‌شدت نگران این مسئله است. او ادامه می‌دهد: بنابراین آبه به ترامپ خواهد گفت که توکیو و واشنگتن باید مانند گروهی واحد عمل کنند و از ترامپ می‌خواهد موقعیت ژاپن را در مسئله کره‌شمالی درک کند؛ هرچند که رابطه اقتصادی نیز برای نخست‌وزیر ژاپن مانند ترامپ بسیار بااهمیت است.

سفر کم‌سابقه وزیر خارجه چین به ژاپن

از سوی دیگر، وانگ یی، وزیر خارجه چین، در سفری کم‌سابقه به توکیو رفت تا با تارو کونو، همتای ژاپنی خود، دیدار کند؛ سفری که نشان‌دهنده ارتقای همکاری‌ها میان این دو کشور است. وانگ یی دیدارش از ژاپن را پاسخ به گرایش مثبت توکیو در قبال چین دانسته و گفت: ژاپن از سال گذشته روابطی را با چین آغاز کرد، بنابراین امیدوارم این دیدار به دو کشور در راستای بهبود روابط کمک کند. در حقیقت، ژاپن مشتاق است در آستانه نشست رهبران دو کره در اواخر ماه آوریل، با مقامات چینی گفت‌وگو و تبادل‌نظر کند. مادوکا فوکودا، استاد روابط بین‌الملل در دانشگاهی در توکیو، معتقد است برای دولت شینزو آبه، چین یکی از فاکتورهای مهم برای اعمال فشار مؤثر علیه کره‌شمالی است. پیش‌تر آبه با اشاره به چین اعلام کرده بود: «امیدوارم بار دیگر روابط دو کشور به سطحی ارتقا یابد که رفت‌وآمدها به صورت معمول میان دو کشور انجام گیرد»؛ چراکه برای چین، ترامپ چهره‌ای بی‌ثبات و غیرقابل‌اعتماد است؛ اما حتی اگر آبه استعفا دهد، ژاپن همچنان باثبات باقی می‌ماند.

رویداد

ترک جلسه سخنرانی وزیر خارجه کوبا

● براساس گزارش‌ها معاون رئیس‌جمهور آمریکا در جریان شرکت در اجلاس قاره آمریکا پس از آنکه دریافت وزیر خارجه کوبا قرار است خارج از برنامه بعد از او سخنرانی کند، این اجلاس را ترک کرد. این در حالی است که معاون رئیس دفتر مایک پنس گفت: ابتدا به معاون رئیس‌جمهور آمریکا گفته شده بود که او آخرین سخنران این نشست در شهر لیما پایتخت پرو خواهد بود.

آزمایش موشک کروز در پاکستان

● ارتش پاکستان در بیانیه‌ای از پرتاب موفقیت‌آمیز یک موشک کروز ساخت داخل با برد ارتقایافته خبر داد. به گزارش ایسنا، به‌نقل از پایگاه نیشن، ارتش پاکستان می‌گوید این موشک «پیشرفته» قادر است اهداف خود در زمین و دریا را با دقت بالا هدف قرار دهد و برد آن ۷۰۰ کیلومتر است. موشک مذکور رادارگریز است و قادر است کلاهک‌های مختلفی را حمل کند.

برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری در مونته‌نگرو

● مردم کشور کوچک جمهوری مونته‌نگرو برای شرکت در انتخابات ریاست‌جمهوری این کشور به پای صندوق‌های رأی رفتند که پیش‌بینی‌ها حاکی از پیروزی میلو جوکانوویچ، سیاست‌مدار غرب‌گرا با سابقه شش دوره نخست‌وزیری است.

کمپین جدید حمایت از رفراندوم برگزیت

● یک کمپین بین‌حزبی بابت برگزاری رفراندوم درباره توافق خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا از روز گذشته آغاز شد و تأکید دارد نه‌تنها سیاست‌مداران بلکه مردم بریتانیا هم باید نظراتشان را بیان کنند. به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری فرانسه، این کمپین موسوم به «رأی مردم» خواستار برگزاری رفراندومی است تا مردم بریتانیا بتوانند تصمیم بگیرند که آیا آنها توافق نهایی برگزیت را مناسب می‌دانند یا خیر.

تأیید حکم حبس ابد رهبر اخوان‌المسلمین

● برخی منابع حقوقی اعلام کردند دادگاه فرجام‌خواهی مصر روز شنبه حکم حبس ابد محمد بدیع، رهبر اخوان‌المسلمین را تأیید کرد؛ این سومین حکم قطعی حبس ابد برای بدیع است.

حمله به صلح‌بانان سازمان ملل در مالی

● در حمله‌ای مرگ‌بار به یک پایگاه صلح‌بانان سازمان ملل در تیمبوکتو در کشور مالی دست‌کم یک سرباز کلاه‌آبی کشته شد. سازمان ملل برای حفظ صلح ۱۳ هزار نیروی نظامی و مأمور پلیس در مالی مستقر کرده است.

درخواست غنی از طالبان

● رئیس‌جمهور افغانستان از طالبان خواست تا در انتخابات پارلمانی و محلی آتی در این کشور جنگ‌زده شرکت کند. اشرف غنی در حالی مجددا چنین درخواستی را از طالبان دارد که این گروه شبه‌نظامی هنوز به پیشنهادهای صلح‌طلبانه سابق او پاسخ نداده است.

بازداشت ۵۱ معترض فرانسوی

● پلیس فرانسه با حمله به تظاهرات‌کنندگان علیه سیاست‌های مکرون، ۵۱ نفر از آنها را بازداشت کرد. بر این اساس این تظاهرات با مداخله پلیس به خشونت کشیده شد. نیروهای پلیس با شلیک گاز اشک‌آور و خودروهای آب‌پاش اقدام به متفرق‌کردن تظاهرات‌کنندگان کردند.

هشدار کشورهای آمریکایی به ونزوئلا

● آمریکا و بیش از ۱۰ کشور از آمریکای لاتین به ونزوئلا هشدار دادند که انتخابات ماه آینده این کشور را غیرقانونی می‌دانند، مگر اینکه در این فرایند، استانداردهای دموکراتیک را رعایت کند. رئیس‌جمهور ونزوئلا نیز در واکنش به این اظهارات، نشست کشورهای آمریکایی در لیما را یک «شکست کامل» خواند.

مصر به دنبال ازسرگیری روند آشتی ملی

● برخی منابع اعلام کردند مسئول دستگاه اطلاعات مصر به جنبش حماس ابلاغ کرده می‌خواهد تلاش‌ها برای برقراری صلح در فلسطین را از سر بگیرد.

زنده‌بودن ۱۵ دختر اسیر بوکوحرام

● یک روزنامه‌نگار که با گروه بوکوحرام در نیجریه ارتباط دارد، می‌گوید از ۱۱۲ دختری که این گروه حدود چهار سال پیش ربوده بود، فقط ۱۵ نفر زنده هستند.